

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 10 din. ali 40 K. V Ameriko cena na leto 50 din. ali 200 K. Kam doma na eden naslov od deset falatov više hodi, dobijo naročniki i kalendar brezplačno.

Vredništvo i opravništvo Novin je v Crensovcih, Prekmurje.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Crensovcih.

Namest. v uredništvu Berden Andrej kaplan v D. Lendavi.

Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravništvo Novin v Crensovcie Prekmurje. Oglasi, (inzerati) se tūdi tū sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok 50 par (2 K.) za večkrat popūst od 5% do 35%.

Naši cigani.

Mamo na sveti dvoje cigane: bele i čarne. Najbole nevarni so beli ali itak ti najbole varno hodijo po sveti i vživajo včasi ešče veliko čast: v roke njim segajo veliki gospodje, i jejo z temi z edne sklede, ar so ti beli cigani bogati ljudje. Penez pa to lastnost ma, ka se prek vsakoga praga kotne, ešče tistoga, nad šterim visi napis: tū se pravica deli.

V Prekmurji mamō tūdi te dvoje cigane. A od belih ne bom gučao. Itak so preveč poznani že. Od tih čarnih povemo nekaj potrebnoga. Orožništvo je dogralo, da največ vlomov i krāj napravijo cigani. I to je istina. A istina je tūdi to, da so nekak prisiljeni na to. Nema odevala, nema živeža, delati ga nišče ne sili — more zato kradnoti, da živ ne more pod zemljo. Istina, so cigani, ki delajo, ali takših je malo. Ciganice kodivajo, cigani pa kradnejo. Z te dvoje meštrije živejo. To valā poprek od vseh naših ciganov.

Pa što je tomi kriv? Oblast v prvoy vrsti, v drugoy pa naše prebivalstvo. Cigan se dela boji, to je znano. Tréšlka ga zgrabi, gda se njemi delo ponūja. Vajen je staroga nomadskoga življenja, gda je ribo, zverino lovio i je bilo vse njegovo, ar je ljudi malo bilo.

Ta stara delomrznost se je vkorenila v njem, i neka druga natura je postala pri njem. Izbiti se zato zléhka ne da. A more se pa. I država je prva, štera to delamrznost mora z svojih podanikov izbijati. Jáko naopačno i smešno delo je manjake notrizapirati. Manjost se vendar z manjstjov ne more pokaštigati. V dugših vozah je totl predpisano delo za voznike, a za nemarnjake, štere samo na kratek čas zapirajo, toga ne. Država naj delati navči cigane. Ali gučimo bole konkretno. Kak krvavo bi nam bila potrebna kakša bolša cesta, kakša čistejša šola itd. itd. Zakaj se to delo neda opraviti po ciganih? Inda so nešteri okrajni glavarje (föszolgabirovje) meli čūt praktičen v sebi, pa so na priliko mesto kaštige, štera je bila navržena na stariše, ar so dece ne pošilali v šolo, te na ceste poslali, da so je popravljali. Zakaj bi kaj spodobnoga cigani ne mogli delati? Pri vsakom javnom deli naj bodo cigani zastopani. To je dužnost oblasti.

Prebivalstvo je pa tūdi vnogo krivo. Nema zavūpanja do ciganov i je ne zove na delo. Pa to je krivo. Mi poznamo par ciganov, ki so se udomačili potom, ar so bili pozvani na delo, na službo. I lejko povemo, da so bili najvernejši služabniki i najbolši delavci. Največ vertinj napravi to veliko falingo, ka naj se kem hitrej reši ciganicinoga dugoga guča, njoj nakladé korbeo zevsem kaj jo li prosi.

Nikdar ne davajte ciganicí brez dela. Če je stára — betežna — slaba, je kaj drugoga. Te je kodiš i smo jo dužni pomagati ali zdrave, delavne ljudi hraniti brez dela je ne samo naspametno, nego še greh,

ar je stem v grehi lenobe potrdjavamo. Jaz sem meo navado, i to priporočam tūdi vsakoy gospodinjy i vsakomy gospodari — pravim jaz sem meo navado, da sem ciganici, gda je prišla prosit, prle vsikdar naložo kakše delo, kak je dar dobila. Če raj odišla, kak delala, je dara itak ne bila vredna, če je pa tisto malenkost opravila, štera njoj je bila naložena, se je vadila v deli i zaslūžila si je konči nekoliki dar. Tak postopajte z cigani. Naj vam prle kaj zmete, zrible, pograblja itd. i samo potem njoj dajte, ovak nikak nej.

Potrebno je še edno, da se cigansko pitanje reši: deca more redno obiskavati šolo i cerkev. Popravici je samo toprvo potrebno, da obišče šolo. Ar če de sem redno hodilo, pride tūdi v cerkev. V šolo je pa mora spraviti šolska oblast s tem, da njim spokūpi knjige i obleko. Keliko penez se ta zmeče napriliko na sokolske lumparije. Siromaškicaj ciganskoj deci naj se tei penezí dajo na knige i obleko, pa vlomi i tatvine minejo v velkoj meri z Prekmurja i cigansko pitanje se ugodno reši.

Samostojne sleparije.

Neki lepi den je prišao v našo občino en gospod. Naprejtisti den so dali že razbobnjati po občini, da bude velikí shod i da naj vsi pridejo cilo tisti, šteri majo v najem grofovsko zemljo. V začetki so si pogovarjali, da shoda nebi smeli meti, da so ga ne prijavila okr. glavarstvi. Kljub tomi so zato shod obdržali, govorili, med drugim tūdi sledeče:

Zemlja, štero ste dobili v najem, da štiri leta pretečejo, bude vaša last. Volilni kruglice ne dajte več na Slovensko ljudsko stranko, ar vam ona šče zeti zemljo, nego enoj drugoj stranki, to je Samostojnoj, ta vam že bo dala zemlje dovolj. itd.

Po shodi si je pa naše trezno premišlavoječe ljudstvo etak pogovarjalo: Hja tejgospodje rejsan slabo stojljo pri pameti zato so pa „slabostojneži“. Oni nam ščejo zemljo dati, ali jo po majo kjer? Ja drugomi vkraj vzeti nepošteno pa vsoj sili i te nam dati vkradjeno blago, to pa že nejde. V to pa mi ne privolimo pa je tūdi proti bóžoy zapovidi. Dajte nam Vi gospodje vašo zemljo! Gg. Pucelj, Drogenik, Mermolja i drugi so za dosta bogati, či bi tak preveč radi tálali zemljo, svojo dajte sirmakom pa to brez odškodnine. Či to včinite, te mo vam vervali, da za ljudstvo delate, a drugače ne. Drugoga zemljo tálali je pa malo nevarno delo. I či grofom brez odškodnine ščejo vkraj vzeti zemljo, te bi jo po pravici mogli vkraj zeti vsem, šteri je več majo, kak bi njim potrebno bilo, tak tūdi vsem samostojnim, demokratskim i liberalnim veleposestnikom, te bi se ešče bankarski milijoni mogli razdeliti, v to pa tejgospodje gotovo neprivilijo.

G. govornik na shodi v Krogi so tūdi jako hvalili rusoske razmere. Močno so priporočali svojim poslušalcem rusosko silo. Či nam gospod pripovedavlejo kakše góroztasne lažij, njim še hitrej vervali, ali da hvalijo i priporočajo nam, mirnim i poštenim ljudem rusosko diktaturo i silo, v tom pa vidimo že nevarnost i opozarjamo dotična oblastva, naj takšim komunistom ne dovolijo več pri nas shodov držati.

Pravili so nam nadalje tejgospodje, da odsehmo naj vsi kruglice davamo jedino samostojnoj ladiji, što prej drugoj dá, tisti vsakši zgūbi zemljo. Či de to tak, te v Krogi fabriko postavimo gori za kruglice pa te dobimo telko

zemlje, kamo ešče lejko spali v njoj cilo po smrti za gotovo. Pri slednji volitvaj so nam samostojni tūdi vse mogoče obečavali, zemlo, autonomijo, dobro vlado i Bog zna, ka še vse, naslednje so nam pa drugo ne spravili kak samo to, da moremo vsakši den pri vseh mogočnih davkaj splóh globše v žep segati, milijone pa, šteri z naših davkov vkūper pridejo, delijó sokolom, fašistom i sebi žepe napunjavljejo.

Zdaj pa ešče naj što pravi, ka je agrarna reforma kaj drugo, kak strankarska agitacija za sokolstvo.

Prinesli so gospodje s sebov tūdi „Kmetjski list“ i Kleklinove „Novine“ z šteri so nabirali gradivo za svoje govorice. V Novinaj pa stalo, ka so agr. odborniki mogli najemske peneze od nekše poti izročiti agr. ravnateljstvi, šteri bi se pa mogli razdeliti med najemnike. Da so se tejgospodje nad tem člankom tak jako čemerili, smo včasi znali, da jh je ravnoč te članek pritirao tak naglo v našo ves, ka či bi mogli ga malo z lažmi pofarbatí.

V Krogi i po celom Prekmurji so hladnokrvni i trezno mišleči ljudje i včasi takšim farbarom tūdi damó kaj govoriti, da se ležej smijemo z teh kómediantov. Kak nam pa takši more zemlo dati, šteri je sam nema, njim trbej samo naše kruglice. (Opomba uredništva. Gledeč na agrarno reformo, mi po programi naše stranke stojimo na stališči, ka je proti pravici i ljubavi do bližnjega, da eden ma na jezero plūgov zemlje, ki je vse niti ne more obdelavati, drugi, ki bi jo pa rad delao pa niti grūde ne za preživljanje svoje blede familije. Naj se da zemla sirmakom, a na podlagi pravičnosti proti pravičnoj odškodnini. Proti tomi so veleposestniki tūdi ne).

Uradna naznanila.

Zakon ozačasni pomoči invalidom i rodbinam padlij, umrljij i pogrešanij vojnikov kak tūdi nešternij civilnij vojnij žrtev.

I. poglavje.

Člen 1.

Osebe, štere majo po tom zakoni pravico do državne pomoči, sō:

A) Vojaški invalidi, šteri so se vbojskovali i so brez lastne krivde dobili rano ali zgūbili zdravje ali postali betežni, i to vse, či se je njūva delazmožnost zmanjšala za 20%.

B) Vojni vjetniki, či so v vjetništvu, pri prisilnom deli (taborij) zgūbili zdravje.

C) Civilni invalidi, či so od sovražnikov pretrpeli tisto kak vojaški invalidi (moški i ženske).

Č) Pogrešanci, to je tisti od šterij se je eno leto po vojski nikaj nej zvedilo, kje so.

D) Rodbine tistij, štere je sovražnik vmoro, internirao i so tam zgūbili življenje ali zdravje.

E) Rodbine umrljij i pogrešanij vojakov.

Člen 2.

Vrste pomoči. Pomoč se daja:

1) z brezplačnim zdravljenjom i umetnimi kotrigami (protezami).

2) z včenjom.

3) s podporov.

4) s podeljenjom zemlje i škeri.

5) s podeljenjom pravie do prodaje tobaka, srečk itd.

6) z oddajanjom služb.

7) s privilegijami.

8) z brezplačno vožnjo na železnica.

9) s pokojninov.

10) s pogrebnimi stroški.

II. Poglavje.

Člen 3.

Brezplačno zdravljenje. Vsak invalid ma pravico do edne začasne i edne stalne proteze. Invalid ma pravico do dvej parov ortopedskij črevlov, či so njemi potrebni.

Proteze (lesene noge, roke itd.) šteri je invalid ne pokvaro sam rad, se popravljajo zobston. Popravila na protezaj lahko invalid da popraviti gde šte, a ne smejo koštati več kak 50 dinarov, inaci država ne plača.

Či je što dobo kakšo bolezen 6 mesecov potem, ka je prišeo iz vójne ali vjetništva, dobi tudi podporo.

Sirmaška rodbina vojaškoga invalida ma pravico, dokeč se on zdravi, do dodatkov, šteri so zapisani v členu 21. toga zakona.

III. Poglavje.

Strokovno včenje.

Člen 4.

Invalid se mora izučiti kakšega poklica. Strokovna komisija vsakom invalidi povej, kakši strokovni pouk njemu je potreben ali kakši je za njega najboljši.

Člen 5.

Obrtni pouk za rokodelce se vrši v takšij školaj.

Člen 6.

Škola mora trajati od 6 do 12 mesecov. Invalidi, šteri so se bar edno leto včili pri majstri doma kakše obrti, dobijo ravnokakšo pravico do dela, kak tisti, šteri so se včili v školaj.

Člen 7.

Po končanom včenji dobi vsak invalid pravico, da ide izpit delat.

Člen 8.

Izpit za tiste, šteri so se včili doma pri mojstri, je v školaj.

Člen 11.

Šteri so napravili izpit, dobijo spričevalo, da lahko opravljajo svojo obrt.

Člen 13.

Dokeč školanje ali izpit traja, plača za njega hrano i stanovanje država; či pa se vči doma, lahko dobi za te čas državno podporo. Dokeč se vči, dobi tudi telko penez na den, kelko bi zaslužo, či se ne bi včio. Družina invalidova pa dobi za te čas dodatek, ki je v členu 21. toga zakona.

Vsak invalid, ki bi se mogeo za kaj včiti, i se nešče, zgubi drž. pódporo.

Deca invalidov i padlij vojakov se sprejemajo brezplačno v škole.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Prvo sv. mešo je slúžo Henrik Holsedl dneš tjezen v Fúkslincih. Manudaktor njemu je bio Čarič Jožef pleb. pri Sv. Jürji, predgar pa Bašša Ivan pleb. v Bogojini.

Zapadno Vogrsko je cerkveno odtrgano od sombotelske púšpekije brez pitanja púšpeka té i podrejeno bečkoj. Sombotelski púšpek so za to protestéráli i svoje kaplane domo pozvali.

Za častnoga kanonika so imenüvali naš púšpek Slepec Ivana sobočkoga pleb. i ešpereša. Čestitamo.

Podlistek.

Misijonsko poročilo našega prvoga prekmurskoga misijonara g. Kerec Jožefa iz portugalske nasebline Macau-China.

Pater Bernardini jim je nekaj po kitajsko povedo in so se včas oddallili od nas in nas pri miri pustili. Naročo je 12 kitajski nosilnic. Vsak si je vse v eno in po dva po dva kitajca sta nas ponesla k katoliški katedrali. Imeli so naročeno nas nositi skozi najlepše vilice, šli smo v „Genzen marši“ in hujckalo se je tak, da bi skoraj tudi tu lisice dreti mogeo. Kitajci so zavili skozi cvetlično vilico. To je ena duga in lepa vilica, v šteroj se samo raznovrstne žive cvetlice odavljajo. Na obeh strani ne bilo videti drugo, nego vence in púšličice dišćih rozic. Dišalo je če bi cela vilica bila namazana z balzomom in z aromov; vztočne cvetlice majo to lastnost, da vsebújejo vno go z parfuma. Pri tom pohodi so se moja plúča začele širiti in zbújati iz sna; bila so zaspana in zakrknjena kak stari rob v pisnivoj temnici, zakaj skozi 45 dni neso srkale drugoga zraka kak vodenoga — osolenoga. Preljubnivi púšpek in apostolski vikarij monsignor Pozzoni nas je v svoji rezidenci jako prijazno sprijeo, in nam izrazo željo, da želi, da smo njegovi gosti dva dni. Tomi poživi smo se radi odzvali, ka smo si tak lehkó ogledali Hong Kong. Pater Bernardini nas je od veselja dva dni dao nositi v kitajskih nosilnicaj po Hong Kongl. Mogoče nihče ne tak težko pričakovao nas, kak on, zakaj znao je da večji del (vsi razen našega vódja) ostanemo, če duže ne eno leto pri njem in njemu bomo v težavnom misijoni velika pomoč. Našo prtljago

Kamena sol se zopet lahko dobi pri g. Kokoti, trgovci v Dolnji Lendavi (Išojova hiša.)

D. Lendava. Na Vidov den smo meli v našoj filialki na Hotizi lepi svetek. Tam je bila naimre boža slúžba, ar smo slučajno meli mrtveca. Da pa tamošnjega g. učitelja ne bilo doma, smo oprosili učitelja g. Szépa iz D. Lendave, da naj pomoreje župni urad iz dileme. Doma v D. Lendava slovesna boža slúžba, na Hotizi so tudi zahtevali božo slúžbo. Kantor je pa samo eden. Toda g. Szép so bili tako dobri, da so šli na Hotizo, tam sodelovali pri božoj slúžbi, peli lepe slovenske pesmi i opravili sprevod. Pripomniti še moremo, da so šolska deca tudi bila pri sv. meši i tak smo na slovesen način z božov slúžbov obslužavali Vidovden i končali šolsko leto. To je vse bilo lepo, a najlepše pa pride še zdaj. G. šolski vodja v D. Lendavi so za voljo toga gorijavili g. Szépa, da je ne bio doma pri sv. meši, oni so namreč slovensko božo slúžbo opravljali na Hotizi, doma bi pa navzoči mogli biti pri madjarskoj i madjarski popevati. Mi pričaküjemo, da g. Szép dobi od višjega šolskoga sveta grajo za voljo redno opravljene slúžbe, g. Golob pa kolajno (madalijo) za svoje denuncijanstvo. Kelikokrat pa drugi učiteljov ne bilo pri sv. meši na narodne svetke i so je zato ne javili nadzorniki! Hja, gonja, gonja ide?

Zgübo je Horvat Marko iz G. Bistrice okoli Ledave od Radmožanec do Lendave više 2000 k., ki je najšo, naj je siromaki povrne.

Gda je most bio žegnjan pri Veržej je zgübila Frás Marija molitveno knigo. Ar njoj je ta kniga dragi spomin, se oprosi, što jo najšeo, naj jo povrne Horvat Janoš i v Bakovce.

Poverjeništvu org. vojni invalidov v M. Soboti na znanje da vsem organiziranim članom, knige kdakoli lahko zglasijo, knige so gotove.

Vogrski konzulat v Belgradi na znanje davle vsem onim, šteri majo ešče stare, od austro-vogrške banke vódane bankovce z vogrskim žigom, to je, na Vogrskom štemplane, da se tej bankovci lahko zamenijo z novimi vogrskimi bankovci. Banknote se vküper poberejo i v Budapešt pošlejo, gde se dožene, ali so pravo štemplane ali ne. Za pravo žigosane se dajo nove vogrške banknote. Zamenjavo posredüje Jugoslovanska unio banka v M. Soboti.

šče isti den je z lokalnim parnikom prevozo v Macau naš sobrat Gnavi. Po pomoti sta ostali dve veliki kišti na ladji in sta odšle v Shangai. Ar so pa vsebovale mešno opravlo in zdravila, smo včas telegrafično reklamirali pri loydovi agenciji v Shangaji in smo za dva tjezna tudi do rok dobili naše stvari. Monsignor Pozzoni nas je dobro pogostio. Med obedom prvoga dne se pódstavi v obednico prečastiti gospod Guarona, naš apostolski podvikarij, šteroga je na lašć iz severnoga Kwang Tunga poslo naš salezijanski púšpek monsignor Versiglia, da nas spremlje in pozdravi v njegovom imeni. On nam je v svojem pozdravnem govori izrazo željo, da ga čem preje pridemo obiskat in da bi pri njih opravili enomesečne počitnice; zato da v nedeljo večer 21 avgusta odidemo ž njim na sever. Tomi smo se veselili. En mesec dni na deželi med zelenimi gorami počitnic toga smo potrebni bili. Zvečer sem iz terasa monsignor Pozzoni opazovao razvetleni Hong Kong, njegovo obljudeno pristanišće in pogosto nasejeno zvezdatno kitajsko nebo. Z zemljevidom v roki sem se orientirao, kje tá spada dežela sunca, Japonska. Spominao sem se onih dni, kda sem šče na Radni v I. II. in III. gimnaziji za učitelja bio v zemljepisi in zgodovini. Kelikrat sem jaz iz nemških knjig mojim gojencem razlagao in pripovedavao o Indiji, Maleziji, Kitajski in Japonski. In zdaj? Zdjaj se sam v teh daljnih krajih nahajam. Se razmi, da zdaj, kó osebno vidim te kraje, njih prirodno in običaje, če bi jih zdaj seboj meo, bi jim šče vno go več in bolj zanimivo znao pripovedavati. Zatisno sem oči k počitki z tem zavtipanjem, da me bo nišćerni sledio s svojim življenjom v tukašnjih obširnih misijonih. Avgusta 18 smo šče dopoldne hodili po Hong Kongl. Ob dve popoldan smo se

Cvetlični dan za krajevno Zaščite dece. Prihodnjo nedeljo, dne 9. t. m. se bo vršil cvetlični dan v prid krajevne Zaščite dece in mladine, ki zasiednje plemeniti namen podpirati po svojih močeh osirotele in sploh zanemarjeno deco. Ker je prispevek te strani državne blagajne zelo skromen, skuša se priti do denarnih sredstev na različne načine, takrat s cvetličnim dnem. Priporočamo vsakom, da prospé s čim večjim darom, vsposobi tako Zaščito dece in mladine, da odpomore gmotni in duševni bedi zanemarjene dece in mladine.

Višji šolski svet je stavo plačo za počitnice gđ. Kollaršovej učiteljici na meščanskoj šoli v D. Lendavi. Ne vemo kakše stališće zavzeme višji šolski svet, da ednoj učiteljici stavi plačo, štera je ne suspendirana od slúžbe, štera je redno opravljala svojo učiteljsko slúžbo celo leto i se toj slúžbi dozdej še ne odpovedala. Mi smo mnenja, da njoj ide celo letna plača, kak ovim drugim učiteljom i to tudi na tiva dva meseca, da počitnice trajajo. Či se ona še potem odpove slúžbi in ide inan, zato naj glava nikoga ne boli. To plačo si je pa z celo letnim poštenim delovanjom zaslužila. Mislimo, da v višjem šolskom sveti še bodo treznó premišlavajoči gospodje, i njoj za ostalo plačo takoj nakažejo.

Za gladajočo rusko deco so darüvali: (nadaljevanje). Šolska vodstva: Brezovci 60 D, Šulinci 50 D, Gederovci 40 D, Hotiza 100 D, Tešanovci 32-50 D, Kobilje 5 D, Sv. Jurij 50 D, Vadarci 11-50 D, Pertoči 32 D, Čentiba 40 D, Župni urad v G. Lendavi 103-50 D, Levačić Marija iz Št. Iva (po g. Švikaršiču) 5 D. Vseh, do 20. aprila vposlanih darov je 3681-30 D.

M. Sobota. Mirno i pridno ljudstvo iz M. Sobote, vekši del, ki majo svojo rodbino na Vogrskom, ne dobijo potne liste. To so na vekše tisti, šteri neso naklonjeni liberalnoj vladi, klub tom, da so državljani cele Jugoslavije. Lansko leto 1921. gda je bila tista nesrečna demonstracija pred razmejitenov komisijov v M. Soboti, je bilo več peršon zaprtih i kašćiganih. Ena peršona, štera je te pobegnola prek granice, mogoče z važnimi dokumenti, tam hujskala proti Jugoslaviji, za par dni je pa prišla čisto mirno nazaj v M. Soboto. Ne vemo, ali je bila ta oseba kašćigana? To pa znamo, da dotična peršona i cela njegova družina dobiva vedno potni list na Madjarsko, a druge zanesljive osebe, štere po pravilnoj poti prosijo potni list, ga ne morejo dobiti. Kje je tu pravica. Naj dobijo vsi, ali nleden.

M. Sobota. Kak so v M. Soboti bili nastavljeni „Orli“ — 135 jih je — so se učitelje sokoli protili deci, ka tisti, šteri je orel, ne dobi spričevala. To je malo že preveč. Nevemo pa ali so tej učitelje to svđo grožnjo zdaj na konci leta zvršili ali pa ne. To bi trbelo povediti. Neki učitelj pa na ljudsko šoli pravo deci, ka naj stanejo gori oni, ki so se vpisali v Orlovsko društvo. Na veliko čüdivanje učitelja je vstano celi razred. Deca sama dajo znamenje svojoj notranjoj želji, da se ščejo po krščanskom vzgajati na podlagi kršč. vere.

poslovili od preljubznivoga gospoda monsignor Pozzoni in se prepeljali z lokalnim parnikom v Macau. Vožnja je trajala dobre štiri vüre med pogostim granitnim otočjem. Ob šestu smo že vozili skre makauškoga svetilnika; plovili smo na okrog polotoka v notranje pristanišće.

Macau.

„Bog to živi, Macau!“ to je bio naš pogovor kda smo se vozili okrog njega. „Bog te živi, ti cio našega dugoga potovanja, ti zibelka don Boskóvih del na Kitajskom, ti vzhodni Rim...“ Mali vožki polotok z tremi — štirami grički tvori lepo mesto z 76000 prebivalci malo portugalsko kolonijo na Kitajskom. Kristjani ga imenüjejo vzhodni Rim, ar je tu največ cerkva in jedina púšpekija na vzhodi, medtem ka so drugög samo apostolski vikarijati in prefektore. Kitajci ga imenüjejo „O Mun“ — „odpreta vrata“, zakaj prvo pristanišće, štero so kitajci odprli tujim narodom v „nebeško cesarstvo“. Nebom opisovao njegove zgodovine; to si prihranim za drugi pot. Mi smo ob pol sedmi iz stopili na makauško zemljo, kda nas je počakalo lepo število gojencev salezijanske sirotišnice in nekaj sobratov gg. misijonarov šteri, kda so zvedeli za naš prihod, so že pred par dnevi pribežali iz severa na jüg nam proti. Pozdravljali so nas z „Man sõi“ kričom — „jezero let“ ali „živio“ po domače povedano. Med veliko procesijo in robokov skupnaletelih kitajcov smo šli skozi mesto v salezijanski zavod. Zavod je bio ves v zastavaj, venci in cvetlicah; po stenah je bilo polno napisov v kitajščini in portugalsćini, med šterimi: Bog živi nove misijonare, dobro došli, živel don Bosko, blagoslov Kristušov, srčno dojšli med rumenimi kitajci itd. itd. Pred vrati nas je počakala godba notranjih gojencev, šteri so nam zaigrali dve koračnici, medtem je pa pokalo

Darovi jugoslovenski Matici. Gdč. Anica Peršak, učiteljica v Vadarcih je izročila 182 D; g. Štefan Kolarš, nadučitelj, Srdica 50 D; g. Ivan Rengjeo, M. Sobota 10 Din. Plemenitim darovalcom se podružnica v M. Soboti najtopleje zahvaljuje.

Država.

Pokrajinska obrtna razstava (iparkialitás) v Maribori. Prekmurski narodni izdelki na razstavi. Pokrajinska obrtna razstava obeta postati prav zanimiva i bo ilustrirala razvoj obrti v vseh pod mariborsko oblast spadajočih pokrajinah. Posebno zanimiv pa bo nedvomno prekmurski oddelek s svojimi pristno domačimi izdelki, kak zaboji, omare i zibike kakše so v rabi v Prekmurju, pa tudi, drugi predmeti, od šterih zna pri nas le malošto. Zato bo razstava zanimiva tudi za vsakega neobrnika. — **Veliki obrtni shod ob priliki razstave.** Ob priliki Pokrajinske obrtne razstave v Maribori se bo vršo tudi veliki obrtni shod, šteroga se udeležijo obrtniki iz cele države i je zato posebne važnosti. Zato opozarjamo že dnes vsa obrtna društva na te shod i jih pozivamo, da se zato že dnes pripravljajo. Razpravljalo se bo o vseh aktuelnih vprašanjih obrtništva, o njega zaščiti itd. kak tudi o ustanovitvi Zveze obrtnih zadrug odnosno ustanovitvi enotne organizacije. Obrtna društva naj že zdaj zbirajo tozadevni material i predloge, da bo zborovanje tem temeljitejše i uspešnejše. O podrobnosti bomo še pravočasno poročali. — **Vinska pokušnja na razstavi.** Ob priliki obrtne razstave se bo vršila v posebnih paviljonih pokušnja dobre kapljice, štera priraste v naših bogatih krajih. Razstave se lahko udeleži vsak vinogradnik. — **Pokrajinsko obrtno razstavo** si bo ogledalo več ministrrov i poslan-cov. Ar se bo istočasno vršo tudi obrtni shod, je vupati, da bomo imeli pri toj priliki najboljši uspeh, ar bodo merodajni faktorji na lastna vüha čüli naše želje i zahteve. Nien obrtnik ne sme ostati doma. Vse mdra na plan! Pokažimo, kaj znamo, koliko nas je i mogli nas bodo vpoštevati. Vsi za enoga eden za vse! — **Vzga-jajte vajence k deli!** Po vojni je veselje do dela zelo padlo. Zato ga je treba zopet vzgojiti in obüditi. Začeti pa moramo tam, kjer vojna še ne pokvarila, pri obrtnom naraščaji, pri vajencih. Na obrtni razstavi bo poseben oddelek za vajence, v šterom bodö brezplačno razstavljena vajeniška dela. Najboljša dela se bodo nagradila, ka ne bo samo v čast vajenci, temveč tudi majstri, ki je vajenca vzgojo in navčö. Majstri! Dajte vajencom priliko in potrebni material, da izvrše kako primerno delo, sebi v ponos, obrti pa na čast! — **Kraljeva lovska obleka,** štero izdela krojaški majster g. Orač v Slovenski Bistrici, bo razstavljena na pokr. obrtni razstavi. Obleka bo res majstersko delo, ki je vredno, da si ga človek ogleda. — **Paviljoni.** Paviljoni se začnejo že prihodnje dni postavljati. Opozarjamo ponovno vse one, ki nameravajo zgraditi lastne paviljone, da predložijo tozadevne načrte razstavnimi odbori v odobritev, i samo še le potem lahko začnejo z gradbov.

okrog nas raketovje in topiči, da sem mislo, ka se nahajam v kakši soški ofenzivi. Pri Kitajci je to posebno, da vsako najmenšo slavnost obhajajo z strelom raketov, žabic in topičov. Oni so pravi mojstri v izdelovanju toga. Na to nas je v kitajskom jeziki pozdravo en gojenec, šteroga sem pa popolnoma nikaj ne razmo. Pater Bernardini nas je z gojenci in sküp naletelim ljudstvom vred pelo v domačo kapelo, kde smo pred najsvetejšim zapeli „Te Deum“ in nato se je podelio slovesni blagoslov. Skuzami na očeh smo se zahvalili Bogi in Mariji pomočnici, da smo živi in srečno prišli do zaželjenoga cila.

Med večerjo je nastopilo več govornikov, ki so nas pozdravljali in želeli vnogo božjega blagoslova na naše težavno delovanje med tem poganskim svetom. Stavili smo se tri dni do nedele 21 avgusta, nato smo pa z našim apost. podvikarjem prečastitim g. Gwaronom ošli na sever Kwang Tunga obiskat našega škofa in obenem smo tam opravili duhovne vaje za to leto sküpno zdrugimi misijonari in si odpočini en celi mesec. Med tem časom smo obiskali več misijonskih postaj in pogledali v srcé kitajskomi življenji po notranji deželi. Jako zanimivo, štero bom jaz ob prilike popiso in Vam odposlo v čtivo, da boste lahko vedeli v kakšem stanji se nahajajo kristijani med štiristo milijonskimi pogani velike kitajske republike.

Sklepam svoje vrstice, in mi opröstité, če sem malo preveč pero okleno. Istina, da sem vnogo dogodkov zanimivih in smeja vrednih, izpüsto. Zaenkrat naj bo to dovolj. Prirčeno Vas pozdravljam in se močno priporočam v Vaše molitvi. — Vam hvaledužen

J. KERIC

salez. misijonar Orfanato Im. Con. Macau-China.

(Konec)

Svet.

Kak visiko starost dosegnejo ljudje. Sv. Pismo nam pravi, ka je Matuzalem živo 969 let. Tüdi od ilirskoga kraja Dando in od nešternih drugih poročajo, ka so živeli 5—600 let. Kak je pa pri teh žmetno dognati pravo starost, ar ne vemo če so merili leta po sunci ali meseci kak dnesden. Zadnjo mejo človeškoga življenja moramo jemati 75. leto. Ka je več, je že redko. Pa čeravno što tüdi duže živi, prek 90 let pa redko pomlino koga. Itak so pa živeli in ešče dnesden živijo ljudje — moški in ženske, — ki dosegaajo starost prek 100 let. Na Vogrskem je l. 1724 mro kmet Zorbay, ki je živo 185 let. Leta 1635 je na Angleškom mro kmet, ki je döživo 152 leto. Do svojega 130 leta je opravljao žmetno delo kak polodolavec. Krao ga je dao k sebi preseliti. Predobra hrana, štere ne bio navajeni, jemi je pa škodila, ka je ne dugo po tom mro. V Jugoslaviji in na Bolgarskom (tüdi na Rusoskom) živi največ ljudi, ki so prek 100 let stari. V Berlini na Nemškom živijo tüdi 3 takše starice. To so opazili, ka se starost večkrat nekaj poherba. Če so stariše dugo živeli, večkrat tüdi sinovje in hčere döživijo visiko starost. Navadno imajo ti očanci ino mamice za sehom lepo zmerno pa čisto življenje. Greh in nezmernost škodita ne samo düši liki tüdi teli.

Domača i svetovna politika.

Belgrad. V našem parlamentu se bije luti boj, samo da moramo priznati, da te boj ne hasni dosta državi, ide se bole za male osebne i strankarske koristi. Prvi zakonski predlog, ki ga je parlament sprijao meseca junija, je novi volilni zakon. Opozicija ne zadovoljna ž njim, ar je ne demokratičen i se borila z obstrukcijov proti njemu. Vladna večina je pa šla prek te obstrukcije na dnevni red i sprejela po kratkoi debati volilni zakon. Po volilnom zakoni je Dr. Kumanüdi, finančni minister predložo zakonski načrt o državnom proračuni za prihodnje leto. Razprava o tem predlogi se začne prihodnje dni v parlamentu. Slednje dni se nam je protilla vladna kriza. Znano je, da je atentator Stejič bio na smrt obsojen. Vlada je bila za to, da se Stejič ne pomilosti, a kralj je pa dao pomiloščenje Stejiči i njegovo kazen spreobno na 20 letno ječo. Vlada je v tom vidla nezavipnico od strani kralja i zato je štela podati demisijo, a to pa itak ne včnila. Govor je bio, da odstoji samo minister pravosodja, te pa tüdi nešče. Kozel pa nikak more biti i vlada ga najšla v dvornom ministri Dr. Jankoviči, da te je kriv, da je kralj dao pomiloščenje Stejiči. Kakši zapletjaji bodo ešče s te afere, bomo že vidili prihodnje dni. — V Južnoj Srbiji je nastanolo vojno stanje. Naša vlada je poslala ultimatom Bolgarom i najostrejše šče nastopiti proti bolgarskim četašom, šteri vedno vderjajo prek meje na našo zemljo i tam ropajo.

Gospodarstvo.

Zelena krma.

Za govensko i tüdi za drugo domačo živino, skoro nega bogše krme, kak je zelena. Zelena krma ma v sebi dosta lejko preživalni snovin (beljakovin), zato dela v zvezi z drugimi snovi, da se preživanje i preobračanje v živinskomi teli zbogša. V zelenoi krmi pa je dosta rudninske snovi, to so tiste, štere delajo čonte in delujejo na razvoj živinskomi teli. Pri zelenoi krmi se ne spazi beteg, kak n. pr., da grizejo les in pljejo gnojšnieo. K zelenoi krmi računamo vse vrsti detelic, trav, friško posejani oves, žito, ječmen, grah, kukorica itd. Ta krma ma v sebi 72—85% vode i 15—28% sühe snovi. Vsakši živinorejec more znati, da ma mlada trava, ali detelica dosta več tečne hrane v sebi kak stariša trava, štera je že ocvela, ali pa pövejuola. V ton pogledi so zanimiva iskanja, štere so najšli, kmetijsko-kemijski strokovnjacje, štere so dokazali, ka je mela v sebi rdeča detelica, pokošena 15. maja 4.7% beljakovin, 13. junija 4.3%, 24. junija 3.6% in 20. julija 3.3% beljakovin. Iz tej številke se vidi, da ma ocvetena trava i detelica skoro eden tretji tao menje hranilni (sitni) snovi, kak je mela pred cvetjöm. To vala tüdi za süho seno i detelico, štera se kesno kosi. Zato kesno pokošeno seno skoro ne več vredno kak slama.

Mlado, friško travo i detelico dokeč ne ocveti jo tüdi radi jejo konji, ovce, koze i svinje. Za volo toga je za konje zelena krma tüdi priporočljiva, ona konje čisti. Zato se konjam tüdi lahko večkrat polaga zelena krma, da je pa za glavno krmo ranč ne, ar ne davle prave moči, postanejo velika čreva, so drislavi i majo kondrasto dlako.

Govenskoj živini je friška trava naravna, zdrava i pripravna krma. Priporočam se, da friško krmo mejšamo z slamov ali slabejšim senom, ar se tak proti stane napinjanji, pa se tüdi s krmov špara i je za živino ranč tak dobro kak sama zelena trava. Če polagamo samo zeleno krmo,

te dostokrat živino napinja, postane drislava i dobi vsefelé betege. Zavolo napinjanja majo živinorejci dosta kvara i te beteg se pokaže največkrat tam, gde krmijo z pokvarjenov zelenov krmov, sparjeno detelico ali zavolo paše po mokrih i od mraza napadjenih pašnikaj ali detelicaj.

Dosta je bogše čuvati živino od napinjanja, kak jo pa püstiti v beteg, zato si pri polaganji zelene krme naj vsakši živinorejec zapomli sledeče:

Mlado zeleno krmo naj polaga vsigdar z mešano z slamov all senom.

Naj si pokosi friško krmo samo ze eden den. Najbogše je kositi vsakši den dvakrat i to zajtra edno ali dve vüri po izhodi sunca i večer prle kak spadne rosa.

Zelena krma se naj razmeče v hladnom mestu, gde ne sija sunce. Či bi se pa krma sparila, naj se razmeče i z friškov vodöv poškropij, da se ohladi.

Ogibatli se more košnje v mokrom časi, če pa more te kositi, naj te z meša travo z slamov ali senom.

Živino nesmi gnati ranö na pašo, dökeč se rastline ne posüšijo ali dokeč ne odide mraz. Živina naj nejde s praznim želocom vö, ar te tam friško žre, zato je bogše, da dobi prle malo sühe krme.

Živino nesmi napajati včasi po zelenom krmelnji; pri govenskoj živini se more čakati, dokeč se ne začne preživlanje.

Zavolo lanske süšave i zavolo pomenkanja krme smo že več mesecov bili navezani na samo pašo ali zeleno krmo. Pri tom se je zgodilo že mnogo občütinih nasreč. Zato smo čütili potrebno napisati te reči vsakšemi na včenje.

Hiša na najprometnejšem mestu v Štrigovci z lepim vrtom je na prodajo.
Zglasiti se pri lastniku

Makovci, trgovina s kožami.

Ka je sokol?

Ka ma Sokol v želodci?

Da je vse to istina, ka smo dozdam od Sokola čteli, nam sam Sokol ešče bolje trdno pove. Što ešče zato ne ve i ne vörje, ka šče Sokol, šče bo lahko vido, — či le šče spoznati istino.

Sokol pravi, ka „ne bantüje nikomi njegove vere“ ali sovraži pa vse, ka je krščanskoga. Sokol ma v želodci vsak svetek, to se pravi, sovraži vse verske reči. Ne vörjete? Poslušajte! „Sokolski Vestnik“, IV. leto, stran 103, piše: „Procesije so po našij mislij le gizdost i nasilje na zvunaj pa je samo gostüvanje med cerkvov i državov v lepoj obleki . . . od druge strani pa je dobra prilika, da duhovniki dobijo kaj s svečami i drugmi dari . . . Sokoli, razmimo se bar mi: ne podpirajmo s svojov navzočnostjov tistij družtev (kak procesije i druge), štera so sovražna sokolskoj misli i našim cilom. Ka je za naše nasprotnike (Orle) procesija, to je za nas sokolski sprevod z zastavami. Zato se mi držimo etoga: Sokolstvo kak najdalje vkraj od cerkvenij sprevodov i procesij — ne gledajte jij, ne poslušajte jij, nikaj jim ne vervlite, nikaj jim ne dajte!“

Indri pa piše: Zvonovje zvonijo, štiki pokajo, po cesti ide cerkveni sprevod, tretjerednice, bratovščine, klerikalna društva, duhovniki v svetloj bogatoj obleki. Vülice i ceste slavijo versko — cerkveno klerikalno — politično moč z zvünešnjov lepotov i velkov množicov, zovejo nove verske i politične ljudi v svoj tabor. Tüdi naši (sokolski) ljudje krasijo ceste i hiše s cvetjöm i se udeležijo procesije, a oni nači mislijo!“

Zdaj ste čüli! Tak sokol „poštüje vero“. Procesije na Telovo, na Vüzem Sokol itübi kak koza nož, ka bi je najraj vse vnüčo morebiti si ti, moj prijatelj . . . ki to čteš, ne ravno jako pobožen človek; a itak šče maš nekaj vörškoga čüta, i na vekše svetke se ti srce malo segreje, procesija te povzdigne, rad vidiš ljübo deco, ka v belij oblekaj i zvenčki na glavi ali s šopki na prsaj idejo v procesiji i majo svoje veselje v tom, da potrosijo cvetlice na cvetlice na pot, — Sokola pa vse to smica v očij. To vörsko veselje bi Sokol rad zabrano i vörski čüt popolnoma vmoro v tebi.

Kak poštüjejo Sokoli svete i najsvetejše reči, se vidi tüdi kak se oni obnašajo pri svetij cerkvenij opravkij, posebno pri procesiji. To svedočijo na kratko prekmurske „Novine“ iz Lotmerka: „Vsi vörni katoličanci smo zamerili, ka so „Sokoli“ pri podigavanji božega tela stali kak cveki, kda so „Orli“ i ž njimi vsi verni krščeniški poklekno i molili svojega Boga. Zdaj vidimo, da „Sokoli“ ne samo ka se ne brigajo za vero, nego jo šče zametavlejo.“

Posebno jako lübe reči Sokolov, štere večkrat ponavljajo, so: „Ne gledajte jij, ne poslušajte jij, nikaj jim ne vervlite, nikaj jim ne dajte! To se pravi: Slovenci i tüdi vi, deca ne poslušajte duhovnikov, i ne vörvlite njim! Ne vörvlite njim, da je lagati, krasti, noriti, ne greh. To se le lari-fari. Greha nega: To je

samo klerikalno strašilo. Kak tūdi? Či Boga nega, či sodbe i večnosti nega, či plačila pri Bogi nega i kaštige nega, zakaj bi bio potem greh? Človek je sam svoj gospod i bog, nišče njemi nemre zapovedavati, nišče ga nemre na odgovor zvati. Človek sme slobodno misliti, ka šče. Nikaj je ne greh!

To je sokolski „slobodomiselni“ navuk. Nikaj preveč ne gučimo, nikaj nači ne gučimo kak oni. To sledi iz njūvij reči: „Ne poslušaj duhovnikov i njim ne vōrvli.“

Slovenci, kakši rod mo zgojili po tom sokolskom evanġeliji?

Hūdi.

Sovraštvo Sokolov do vere i do vsega verskoga ide šče daleprav do konca. To nam svedoči ta njegova spoved:

„Vkrāj z Miklošovimi večeri!“ To komedijo naj čuvajo klerikalna društva; dužnost naprednij, posebno sokolskij društva pa je odstraniti iz svojega dela vse, ka podpira vzgojo naše mladine na cerkveno-klerikalnoj (op. pis. to je vōrski) podlagi.

1) Petoga decembra večer — den pred sv. Mikloša je navada, da pride v hišo oden človek oblečen v pūšpekovo obleko — to je sv. Mikloš, šteri je bio tūdi pūšpek. Z njim pride angeo, šteri davle dobroj deci lepe dare; pride pa tūdi te hūdi s pekla, šteri s korbačom nabije bodikaj deco.

Dale.

ZDRAVJE

kože, obraza, vratu, rok, tako kakor tūdi lepa rast las, se morejo samo skozi razumno nego lepote doseči. Tisočera pripoznanja so despela od vseh dežel sveta za lekarnarja Fellerja:

„ELSA“ LILIJNO MLEČNO MILO najbolje blago, najfinejše „milo lepote“; 4 kosi z zamotom in poštino 120 Kr.

„ELZA“ OBRAZNA POMADA odstrani vsako nečistost kože, sončne pege, zajedance, nabore, i t. d., naredi kožo mehke rožnato-belo in čisto; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštino 80 Kron.

„ELSA“ TANOCHINA POMADA ZA RAST LAS krepi kožo glave, preprečuje izpadanje, lomljenje in cepanje las, zaprečuje prhut, prerano osivelost i t. d., 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštino 80 Kron.

PRODAJALCI ako naročijo najmanj 12 kosov od jednega predmeta dobiġo popust v naravi.

RAZNO: Lilijno mleko 24 Kr.; Erkomaz 10 Kr.; najfinejši Hega-puder Dr. Klingera v veliki originalni skatuli 40 Kr.; najfinejši Hega zobni prašek v patent skatulah 40 Kr.; puder za gospe v vrečkah 8 Kr.; zobni prašek v skatulah 12 Kr.; v vrečkah 8 Kr.; Sachet diševa za perilo 12 Kr.; Schampoon za lasi 8 Kr.; rumenilo 12 listkov 48 Kr.; najfinejši parfem po 48 in 60 Kr.; Močna voda za lasi 80 Kr. Za te razne predmete se zamot in poština poseba računata.

EUGEN V. FELLER, lekarnar STUBICA donja 40—28. centrala št. 146. Hrovaško.

Na sredi varaša, poleg cerkvi, je k odaji v lepom ogradi stoječa hiša s 6 velikimi sobami i gospōdarskim poslopjom. Za kavarno, gostilno ali kine jako sposobna. Ravno tam je na prodajo tūdi ena Wertheimkassa. Zglasiti si pri gospej Dr. CHILKO fiškališa v D. Lendavi.

Najfalejše deske, late, tra-verze, cement i vapno se dobi pri Vekoslav Bratina Križevcih pri Ljutomeru.

Pošta.

Beġek I. Sebeborci. Vi se glasite pri varaždinskoj komandi, sin pa pri svojem komandanti i prosita hitro rešitev. Vida Jožefa do-vica. M. Sobota. Po šterom g. fiškališi dajte napraviti priziv v Ljubljano pa naznanite celo delo tūdi poštnomi ravnateljstvu tā. Šeruga Jožef. S. Sebeštjan. Okolij 15. jula mi v pismi celo delo razložite. Šoštarec invalid Vančaves. Iščite svoje Novine pri vašem širiteli, ta hodijo. G. M. Bogojina. Vēinimo pe vašoj želi. Določene osebe grajati, naj se celi stališ reši špota, je ne samo dopustno, nego še zapovedano. To mi delamo. H. P. Dobrovnik. Pustimo tisto delo pri miri, tak bo boljše. Franc Puhar Marlbor. Le iščite je pri uredništvu Slov. Gospodara. Sem je pošiljamo. Ite gor na prvi štok v tiskarni sv. Cirila, če je ne najdete v trgovini. Škraban A. Sv. Jūrij. Finančni minister v nikšo formo ne priveli, ka bi se zraje delavcov brez carine pustilo domo. Ešče lani obljubljenih 600 jezero koron nešče dati. Za siromaka nemajo penez demokratje. Jerebic M. Otočac. Le merno pretrpite vse, ne de dugo, ka pridete domō. K. Srdica. Prosimo obvestilo, gda pošljete prošnjo za sprejem deklice i naslov, kam ste jo poslali. Starišom I. 1908. rojenih vojakov naznanimo, ka je minister toti obljūbo, ka pusti v teh letah rojene

Tisoče ljudi v vseh deželah sveta uporabljajo že 25 let prijetno dišeči

Feller-jev „Elsafluid“

kot KOSMETIKUM

za nego zob, zobnega mesa, glave, koj dodatek k vodi za umivanje, ker je radi svojega antiseptičnega in čistečega osvježujočega delovanja najboljšega učinka. Ravno tako je priljubljen kod krepko blago delujoče in vrlo prijetno sredstvo za drgnenje

hrbta, rok, nog in celega telesa. Je mnogo močnejši in delujoči nego Francosko žganje in najbolje sredstvo te vrste. Tisoče priznanja! Z zamotom in poštino za vsakoga: 3 dvojnate ali 1 špeciālna steklenica . 72 K

Za prodajalce:

12 dvojn. ali 4 spec. steklenice . . . 300 K
24 „ „ 8 „ „ . . . 560 K
36 „ „ 12 „ „ . . . 800 K

POŠTINE PROSTO na vašo pošto. Kdor denar naprej pošlje, dobi še popust v naravi.

PRIMOT: Elsa obliž za kurja očesa 8 Kr. in Kr. 12; Elsa mentolni Rindčič 16 Kr.; Elsa posipalni prašek 12 Kr.; Pravo Elsa ribje olje 80 Kr.; Elsa voda za usta 48 Kr.; Elsa kolonska voda 60 Kr.; Elsa šumskimiris 60 Kr.; Glycerin 16 in 60 Kr.; Lysol, Lysoform 48 Kr.; Kineski čaj 4 Kr.; Elsa mrčešni prašek 16 Kr.; Strup za podgane in miši po 16 i 20 Kr.

EUGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA 40—28. donja Hrovaško. Centrala št. 146.

„CROATIA“ SEKULACIJSKA ZADRUGA v ZAGREBI

podružnica za Slovenijo v Ljubljani sprejema zavarovanje (sekulacijo) proti OGNJI, ŠTEKLI, TOČI, NESREČI, ŽIVLJENJE, TRANSPORT I VLOM.

Vse potrebne informacije, cenike i druga pojasnila dá vedno drage volje podružnica Croatia v Ljubljani, Stari trg 11. ali pa glavno zastopstvo v Maribori, Cafova ul. 2.

Prekmurski Slovenci podpirajte našo domačo zavarovalnico.

Zastopstva Croatiae se nahajajo v vseh vekših krajih v Prekmurji. V Dolnji Lendavi zastopnik g. IVAN KOKOT trgovec.

Jako dobro vino po K 24

liter prodavlejo od 150 litrov

naprej pri

Franc Seršeni v Lotmerki.

domo, a komande nači tolmačijo njegov dopis. Čakamo zdaj ešče eden odgovor od ministra. To dajte naznanje vašim sirotam. Kolmanko J. Večesla-vei. Vsi dokumenti so odposlani v Ljubljano na invalidski odsek. Odnegli so je dr. Vodopivec tajnik kral. namestnika Hribarja, ki so lani tū hodili.

„Gostilna ali trgovina z ali brez posestva se kŹpi ali vzame v najem v Prek- ali Medjimurji. Naslov pove uprava lista.“

Šoštarski dober cilindermošin

je k odaji pri

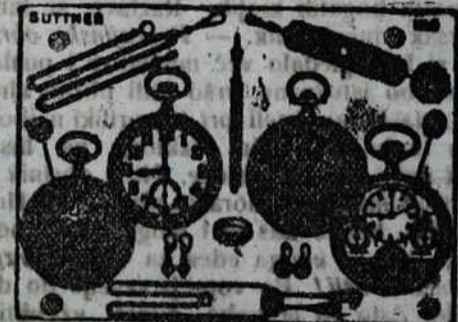
TOPOLINJEK ANTONI na G. Bistrici.

Slavnomi občinstvi naznanjam, da poleg mojega mlina v BELTINCI sam tūdi goridao postaviti PARNO ŽAGO, štera je že začnola delati.

Ludovik Pintarič
posestnik paromlina in žage.

Vaša želja

meti res dobro in zanesljivo uro, je izpolnjena, ako si

preskrbite uro iz znane urarske tvrtke SUTTNER. Prihranite si popravljanja in jezo. NAJ-FINEJŠE URE iz nikla, srebra, tula in zlata i t. d.

NAROČNE URE. Bogata izbírka verižic, prstanov, uhanov, naročnic, predmetov iz zlata in srebra svake vrste

Zahtevajte cenik s slikami od:

tvorniške tvrtke H. SUTTNER, Ljubljana št. 945. 20—14

„Trgovina lesa in trŹg.“

V zalōgi imam vsefelē blanje, štoke in late kak tūdi trŹge (škrinje) za mrtve in vse coj spadajoče se dobi po najfalej ceni pri

Albin Sagadin
v Beltincih.

K odaji je v D. LENDAVI

MATYAŠOVSKY-jova hiša z ogradom, prek od pošte št. 101. En ograd (vrt) na konci varaša. Pri tistoj hiši se drži tūdi vsako nedelo po poldne javna dražba (licitacija). Odavalo so bo razno pohištvo, kadi, škafi — kŹhinjska posoda i vsake vrstne stvari, drva i 2 akova vina.

DOLARJE PLAČUJE NAJBOLJE
SLOVENSKA BANKA,
podružnica LJUTOMER,

katera obrestuje vloge na 4¹/₂—6%
knjižice in tekoči račun po

Podpirajte „Novine!“

Delniška glavnicā
K 30.000.000

SLOVENSKA BANKA

Ček. račun Ljubljana
št. 12620.

Centrala v Ljubljani

podružnica Dolnja-Lendava, Glavna ulica št. 80.

KŹpŹje i odava peneze i blago — dolare najboše
plača. —

Da intereš od vlog na hranilne knjižice i na tekoči
račun po najvišioj obrestni meri. Da vsake vrste porgo.